

Koskeva Valtiovarainministeriön kiertokirjettä valtiovarainkäytöstä.

Tämän helmikuun 1 päivänä on Postihallitukseen saapunut seuraava Valtiovarainministeriön kaikille virastoille, joilla on itsenäinen tililaitos osoitettu kiertokirje viime tammikuun 19 päivältä:

„Sittenkuin Eduskunta 29 päivänä joulukuuta 1921 on päättänyt Suomen valtion tulo- ja menoarvion vuodelle 1922. on Tasavallan Presidentti kuluvan tammikuun 16 päivänä päättänyt sen julkaistavaksi asetuskokoelmassa.

Jotta valtiovarainkäyttö voitaisiin pyssyttää nyt julkaistun tulo- ja menoarvion puitteissa, teroitetaan virastoille tarkoin varteen ottamaan, ettei tulo- ja menoarvioon otettuja kiinteitä määrärahoja ylitetä ja että, milloin välttämättömyyden pakosta tulee kysymykseen arviomäärärahan ylitys, siihen ajoissa hankitaan asianomainen lupa.

Ylityksien välttämiseksi on tarpeellista, että vuoden alussa virastossa laaditaan yksityiskohtainen suunnitelma kaikkien sellaisten määrärahojen käyttämisestä, jotka riippuvat harkinnasta. On myös niin paljon kuin mahdollista, pyrittävä supistamaan menoja, jotka eivät ole välttämättömiä.

Valtion hankinnat sekä rakennus- ja korjaustyöt ovat toimitettavat niin edullisesti kuin mahdollista; kuitenkin on hankinnoissa, jotka toinen valtion laitos voi toiselle suorittaa, annettava mikäli mahdollis-

ta valtiolaitokselle etusija ja sen jälkeen yksityisille kotimaisille tuottajille ja toimimille, mikäli heidän tarjouksensa eivät ole ulkomaisten tekemiä sanottavasti epäedullisemmat. Kaikenlaisten tarveaineiden kuten paperin, polttopuiden, hiilien, sähkön y. m. käyttämisessä on noudatettava ankaraa säästäväisyyttä.

Virastojen päällikköjen on erikoisesti valvottava ja huolehdittava, että valtiotaloutta kullekin uskotun eri hallinnonhaaran alalla hoidetaan valtion etua silmällä pitäen”.

Edelläolevan johdosta on Postihallitus katsonut tarpeelliseksi teroittaa postitoimistojen hoitajille:

1) että kaikenlaisten tarveaineiden, kuten paperin, polttopuiden, hiilien, öljyn, sähkön y. m. käytössä on noudatettava suurta säästäväisyyttä;

2) että myös muussa suhteessa postitoimiston menoja on supistettava mahdollisimman suuressa määrin, postiliikenteen tai yleisön oikeutettujen etujen siitä kärsimättä; sekä

3) että jos Postihallituksen postitoimiston käytettäväksi myöntämä määräraha havaitaan riittämättömäksi, sitä ei missään tapauksessa saa ylittää ilman Postihallitukselta hyvissä ajoin hankittua lupaa, uhalla että postitoimiston hoitaja itse vastakkaisessa tapauksessa voidaan velvoittaa maksamaan ylitetty määrä. Helsingissä, Postihallituksessa, helmikuun 9 päivänä 1922.

G. E. F. Albrecht.

John Palmgren.

Paavo Airio.

Angående Finansministeriets cirkulärbrev om statsmedlens användning.

Den 1 innevarande februari har till Poststyrelsen ankommit Finansministeriets nedanintagna cirkulärbrev av den 19 nyssvikne januari, adresserat till samtliga ämbetsverk med självständigt räkenskapsväsende, sålydande:

„Sedan Riksdagen den 29 december 1921 godkänt finska statens statsförslag för år 1922, har Republikens President den 16 innevarande januari beslutit dess publicerande uti författningssamlingen.

På det att statsmedlens användning kunde hållas inom gränserna av det nu publicerade statsförslaget, uppmanas ämbetsverken noggrant iakttaga, att de fasta anslagen uti statsförslaget icke överskridas och att då överskridande av ett anslag blir absolut nödvändigt, därtill i god tid utverkas vederbörligt tillstånd.

För undvikande av anslagens överskridande är det av nöden, att vid ämbetsverken i början av året upprättas en detaljerad plan för användande av alla sådana anslag, vilka bero på prövning; och bör även, såvitt möjligt, strävas till, att inskränka utgifter, vilka icke äro oundgängligen nödvändiga.

Statens leveranser samt byggnads- och rementarbeten skola utföras möjligast förmånligt; dock bör vid leveranser, vilka en statsinrättning utför för en annan, företrädare såvitt möjligt givas statsinrättningen och därefter åt enskilda inhemska producenter

och firmor, så vida deras anbud icke äro nämnvärt ofördelaktigare än utländska firmors. Vid användandet av allehanda materialier, såsom papper, bränsle, kol, elektrisk belysning m. m. skall sträng sparsamhet iakttagas.

Cheferna för ämbetsverken äga särskilt övervaka och tillse, att statshushållningen på det för vederbörande ombetrodda förvaltningsområdet skötes med iakttagande av statens fördel.”

Med anledning av det förestående har Poststyrelsen aktat nödigt inskränka hos postanstaltsföreståndarna:

1) att vid användandet av allehanda materialier, såsom papper, bränsle, kol, olja, elektricitet m. m., sträng sparsamhet skall iakttagas;

2) att även i övrigt postanstaltens utgifter skola inskränkas i den mån sådant kan ske utan att poströrelsen eller allmänhetens berättigade intressen därigenom lida; samt

3) att om anslag, som av Poststyrelsen ställts till postanstalts förfogande, befinnes otillräckligt, *överskridande av detsamma icke i något fall får ske utan därtill av Poststyrelsen i god tid utvärkat tillstånd*, vid äventyr att i motsatt händelse *föreståndaren själv kan åläggas att ansvara för det överskridna beloppets gäldande*. Helsingfors, å Poststyrelsen, den 9 februari 1922.

G. E. F. Albrecht.

John Palmgren.

Paavo Airio.